

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXI бр. 19 (2086)

Велико Търново, събота, 13 февруари 1965 г.

Цена 2 стотинки

ЗИМАТА НЕ Е ПРЕЧКА ЗА РАБОТА ЗАЩО ЕДНИ МОГАТ, А ДРУГИ НЕ?

Миналата година на 7 октомври нашият вестник помести материал от отговорен работник на Великотърновския строителен район, в който се разказва за състоянието на подготовката за работа при зимни условия. Там се прави извода, че от нея зависи ритмичността при изпълнение на задачите през напрегнатата 1965 година.

Правилен извод, потвърден от опита не само през изминалите зими, но и от тази. През януари времето беше хубаво и строителният значително преизпълни плана си. Но през февруари, макар и със закъснение, зимата се прояви — сив студ и падна сняг. Настана време да се види в състояние ли са търновските строители да продължат ритмично работата си с темповете, с които започнаха изпълнението на новия план.

В четвъртък на 11 февруари, направихме проверка. Започнахме от централната улица „В. Левски“. Тук едновременно се строят пет жилищни блока. Много работа, но намерихме само трима души, които сковаваха кофражни платна. Всички други отишли в неплатен отпуск, докато се затопли. Така обясни техническият ръководител на строежа. В партера на тези блокове и сега има пръст и отпадъчни материали за разчистване, работа, която отнема много време, а може да се върши и сега.

На жилищния блок „Правда-2“, освен тази пръст, в партера има и кофраж за смъкване или подготвяне. Тук казват, че времето не е подходящо за излизане на бетон.

Но на комплекса „Дружба“ заварихме бригадата за комунистически труд на Деню Сбев, да излива бетон на открито. Снегът беше различен, имаше топла вода, рогозки и хората си работиха нормално. При това тази бригада строи с гаранционен паспорт, държи на качеството. Взетите мерки осигу-

рили, както казват специалистите, нормална работа, без страх да замръзне бетона. На този комплекс работеха и монтажници, а бригадата на С. Григоров изравняваше зимниците.

„Който търси работа, намира я“, — сподели бригадирът Деню Сбев.

Когато се вземат мерки, всичко върви. В същото са уверени и бригадите на техническия ръководител Г. Венков, които работят на едропанелните жилищни блокове. Те всички бяха на работа, разпределени на различни обекти.

И на промишлените строежи картината беше различна.

Бригадата на орденоносеца Геннадий Китанов подготвяше кофража на открито без да се плаши от времето. На този обект — разширението на бирената фабрика „Балкан“ с технически строители бяха на работа.

Но на разширението на ДИП „Победа“ от бригадата на П. Рашков заварихме само трима души. Тук сега се чакат тор и рогозки, за да започне излизането на бетона. Има и друга работа, но се спъва от доставянето на една греда, което се протаква вече няколко дена.

На изкопите на Автогарата багерът стои без да работи. Инвеститорите още не са сключили договор със строителите. В понеделник багерът ще бъде изпратен на друг строеж.

Става така, че едни могат да работят, други не. Зимата за едни е страшна, за други не. Защо? Всички тези обекти са на една строителна организация, а подходът на различните бригади и технически ръководители към един и същ въпрос е различен.

Времето минава, строителството се увеличава, редица работи, които могат да се извършат сега, ще спъват строителството, когато то се разгъне на широк фронт.

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

НА СВАТБА, при роже

ние или при среща с отдавнашен добър приятел, във всички случаи, когато трябва да се ознаменува радостно събитие, според обичаите на нашия народ, се вдига стакан с ароматично вино, събраю слънцето и красотата на нашата хубава родна земя. . .

Двадесет пъти за двадесет години нарасна производството на вино в стария лозарски център Лясковец. Малката кооперативна изба сега е голям завод. А техниката не може да се сравни. Заедно със старите и изпитани вина се произвеждат нови, непознати по-рано.

... И неслучайно нашите бащи и дядовци, седнем ли да се веселим, ще потърсим лясковско „Димят“ или „Гъзма“, но ще питаме и за пенливата „Перла“, по нищо неотстъпваща на шампанското, или на шимпанцата „Искра“.

В избата — първият основен цех на завода — започва всяко. Тя може да преработи 12 милиона килограма грозде. Тук дългогодишният майстор, делегатът на Националното съвещание за комунистически труд Георги Вачков работи заедно с младия комунист, технолога Джамбазов. Науката и практиката са ръка за ръка и резултатите. . . „Димят“, „Гъзма“, „Ркацители“, „Ризлинг“ и „Тамянка“ — самцуворят, както и медаите за високо качество отбелязани по етикетите им.

„Търново“ това е вино, което малко познаваме по нашия край, но казват, че е много търсено в Москва. Негови майстори са работниците от

НАЗДРАВЕ! ЗА НОВИ УСПЕХИ!

цеха за стабилизация на вината. Те подготвят и много други видове вина, известни в редица страни на Европа, Азия и Африка.

Скоро в този цех започна работа нов автомат за етиктиране. Машина, която замени труда на двадесет работника. Сложно беше монтирането ѝ. Необходимо беше да се синхронизира с автомат за пълнене на бутилки. Създаде се непрекъснат поток. Тук пак младежта си каза думата. Известният рационализатор, носител на „Народен орден на труда“ — златен Б. Банов, П. Обрежков, Г. Касабоя и А. Янев се справиха с монтажа на сложната машина-автомат.

УТРЕ Е ЗАРЕЗАН

Сега технолозите на цеха Лейчинова и Х. Димов ще могат да приложат своите знания напълно. Всичко тук е така както са учили в института.

В Лясковец за пръв път започна производството на естествено пенливо вино, приготвяно по метода на шампанското. От тогава минаха години на труд, на стремеж да се усвои сложното производство. Години, през които просребря косата на ръководителя на цеха М. Бардарев, но заедно с това просребря и се позлатиха етикетите на вината, които се произвеждат

— те получиха на международни конкурси 11 сребърни и 4 златни медала. Качеството на „Искра“ и „Перла“ е мярка за майсторлъка не само на ръководителя на цеха, но и за Л. Милев, Д. Пърданов, И. Пашев, Т. Бингов, за бригадата за комунистически труд на Ц. Караминчева и много други.

В запада хората са като чинена, които прият, неспокойни, но добри. Сега не произвеждат малко, но пече жинет с коното, което израства пред очите им — цеха за естествено пенливо вино, цял нов завод, в който ще се произвеждат 2 500 000 бутилки с вино, спърнициращо на френското шампанско. Досегашното производство също е доста над милиона.

Инженер, технолог, работник от който и да е цех — всеки говори с жар за „новия цех“, за новите технологии, които ще се приложат за скоростното голямо производство, от което ни дели само година. . .

Утре тези хора по стар народен обичай ще празнуват успехите си — близо десетте златни и сребърни медала за висококачествени вина, напосртам на трудовата слава, носител на който е целият завод, доброто си участие в печалбите в националния и алулутния доход на страната. Ще се чукаят за успехите, ще дишат наизораваща за брежкета, за нови още по-големи успехи, за Партията, която създаде условия тук да стане завод. . .

В. БУТАШКОВ

Среща на две поколения

Снощи в Лясковец стана среща на две поколения — комсомолците от бурната 1919 година и комсомолците от 1965 година. Побелели мъже, преминали през пламъка на битните, затворите и концлагерите, основатели на младежкото комсомолско движение в града се събраха с младежите, които сега се включват в изграждането на социализма и комунизма.

За работата на сегашната комсомолска организация, в която членуват над 1000 души, говори секретарят на Градския комитет на ДКМС Тоню Икономов. Той подчерта големата роля на младежите в развитието на промишлеността и селското стопанство в града, говори за първото място, което те заемат в борбата за технически прогрес и активното им участие в движението за комунистически труд.

Първият секретар на Комсомола в Лясковец, другарят Енчо Стайков, член на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Националния съвет на Отечествения фронт, разказа как се зародило младежкото комунистическо движение в условията на класовата борба през революционната 1919 година. Разказа как младежите тогава са провеждали политически акции под ръководство

то на Партията, за първата жертва на лясковската младеж — секретарят на Комсомола от 1923 г. Петър Цуцуманов, загинал в бой с врага. Комсомолът в Лясковец, — каза др. Стайков, — подготви жилища надри за Партията. В най-тежкото време на класовата борба младите комунисти Симо Топалов, Петър Попов, Николай Усенлиев, Димитър Стойков, Георги Копанков и много други заеха важни ръководни места.

От името на първото поколение

комсомолци др. Енчо Стайков пожела на комсомолците от 1965 г. да държат високо червеното знаме, да бъдат в първите редици на строителите на социализма и комунизма. Това, за което са се борили първите младежки-комунисти, вече е осъществено. Сега комсомолците трябва да продължат борбата за построяването на новото общество.

Представители на най-младата бодрa пионерска смяна поднесоха на побелелите борци букети от свежи цветя.

Дом-музей „Хараламби Стоянов“

Стоити железничари и градани от гара Горна Оряховица се събраха вчера следобед пред едноетажната сграда на ул. „Цар Освободител“, където от 1922 г. е живял организаторът на голямата транспортна стачка от 1919 г., видният партийен и профсъюзен ръководител и народен представител Хараламби Стоянов. Сега тази къща е подредена с документи, вещи и колекция от писма на пламенния революционер. Прерязвайки тридесетата лента, секретарят на Окръжния комитет на Партията Димитър Туджаров откри къщата-музей „Хараламби Стоянов“.

Снощи в салона на Дома на културата на транспортните ра-

ботници — гара Горна Оряховица се състоя тържествена възпоменателна вечер. Тук бяха дъщерята на смелия революционер Цветанка с трите си деца, близки от родния му град Грън.

Доклад за живота и дейността на Хараламби Стоянов прочете Йордан Спасов, а Борис Богданов и дъщерята на видния революционер разказаха спомени. Тържеството завърши с богата литературно-музикална програма, изпълнена от ученици от Техникума по механотехника „Хараламби Стоянов“ и от самолейци при Дома на културата.

Иван Джипов
Асен Георгиев

Радост от труда

В овцевфермата в с. Върбица вече има над 1200 агнета. Някои от овчарките са преизпълнили плановите си за агнета. Особено добри са резултатите от групите с отговорници Димитър Тодоров, Ралим Кадиров и др. Не отстъпват и най-младите — Асан Ибраимов, Мехмед Алиев и Асан Саян. Те се грижат за 217 овце, от които 50 са близилни, а една овца е обагвила 3 агнета. Тахната група очаква към 260—270 агнета.

— Първото ми агне е ей това! — сочи с радостна усмивка Асан Ибраимов.

Това е агне, което вече тежи към 18 килограма, а и останалите са в добро състояние.

Д. Габровски
от Общественията редакция
на в. „Борба“ в Д. Оряховица

Обмения богат опит

Вчера в залата на Окръжния народен съвет се събраха специалисти, бригадници, агрономи и кооператори — лозари от Северна България, за да обменя опит по производството на лозов посадъчен материал. Съвещанието бе организирано от Министерството на селскостопанското производство.

Главният агроном на ТКЗС в с. Михалци Енчо Томчев запозна основно присъстващите с опита на стопанството. Миналата година те са произвели около 4 милиона лозички, от които 68 на сто първокласни. Себестойността на отделна лозичка е 0,12 лева, а общият чист доход от този дял на лозарството за стопанството възлиза на 283 000 лева. Големият майсторство на лозарите от кооператива, според думите на агронома, се дължи на грижливия подбор на маточниците,

на стратифициране лозичките в пясък и най-вече на порасналото умение при прилагане на агротехниката.

Стратифицирането не е нещо ново за михалчаните. То е твърде ефективно, защото вместило 10—12 лозички, на същата площ в пясъка могат да се поставят 30. Освен това пясъкът позволява да се поддържа правилен температурен режим, който то е основа за по-голям брой първокласни лозички.

Е. Томчев препоръча резидбата на маточниците да се извършва рано напролет. Той сподели, че лозарите от Михалци са особено горди, тъй като през настоящата година ще облагодородят със собствени калемни и имат заложили 15—16 сорта.

По опита на лозарите от Михалци станаха оживени разисквания. Изказаха се пред-

ставители от Нови Пазар, Русе, с. Осмар — Коларовградски окръг, от Михайловградски окръг и др. Всички присъстващи бяха единодушни, че и в с. Килдифарево са постигнали много, особено по механизиранио въоръжаване и пръскане на лозовия посадъчен материал.

17 000 литра повече

Миналата година кравефермата в с. Недан постигна високи трудови успехи по млекоудой. Това вдъхнови животновъдите и от началото на тази година те заработиха още по-упорито.

Трудни са зимните условия за хранене и гледане на животните, но млекоудоят не само, че спадна, а се увеличи в сравнение с постигнатото през миналата година. Вместо 56 000 литра мляко за първия месец на годината, фермата отчете над 68 000. Няма ден и през февруари, когато ежедневният график да не е преизпълняван. Общо досега от тук е предадено над 17 000 литра мляко в повече.

Така се задържа първото място. Така се воюва за високо то звание „Ферма за комунистически труд“.

Н. Петров

ПРЕКРАТЕТЕ БАНДИТСКАТА АВАНТЮРА!

На многолюдни митинги и събрания по квартали, предприятия, учреждения трудещите се от окръга единодушно и спонтанно изразяват възмущението си от варварските бомбардировки на американските империалисти над Демократична република Виетнам и заклеймяват подпалвачите на нова война Едновременно с това трудещите се от окръга издигат глас за солидарност с борещия се виетнамски народ.

Повече от 300 души участваха в протестния митинг в ДПТК „Васил Мавриков“ в Велико Търново. В ДИП „Победа“ събранията са се състояли по участъци, а в изпратената до посолството на САЩ в София телеграма служителите от Окръжния народен съвет твърдо заявяват: „Горещо подкрепяме южновиетнамските патриоти, които се борят за истинска национална независимост, за мирно обединение на своята Страна. Загряжени за запазване то на мира, най-решително осъждаме бандитската авантюра на американските империалисти и настояваме незабавно да се прекратят всякакви провокации и агресивни действия срещу ДР Виетнам.“ На свой митинг студентите от „ВПИ „Братя Кирил и Методий“ изразиха солидарността си с виетнамския народ и непоколебимата си вяра, че той и всички народи по земното кълбо ще съумеят да защитят мира.

По инициатива на Общин-

ския комитет за защита на мирна тези дни в с. Драганово се състояха 11 протестни събрания по бригади, ферми, предприятия и учреждения.

Митинги и събрания са проведени и в Помкобинната и Енергоснабдяване — Горна Оряховица, във втори отечествено-фронтовски квартал в Елена и

на много други места. Хилляди гласове настоятелно и решително звучат като един: „Американци, прекратете бандитската авантюра! Престанете да си играете с огъня, за да не си изгорите ръцете!“

(По дописки на: П. Тарасенко, др. Велев, А. Димитров, К. Василев, Ив. Коларов и др.)

„САЩ заслужиха проклятието на народите“

АНКАРА, 11 февруари (ТАСС). — Агресивните действия на САЩ срещу Демократична република Виетнам се обсъждат от турската общественост. „Предприемайки на два пъти в два дни нападения над Северен Виетнам, американското правителство още веднаж изложи на опасност мира в света“ — пише вестник „Йени Танин“.

Водейки във Виетнам съвършено позрелна тактика, отбелязва на свой ред вестник „Хавадис“, ръководителите във Вашингтон сякаш не забелязват, че изправят света пред опасността от трета световна война. Със своята неумела политика САЩ заслужиха проклятието на народите“. (БТА).

„ЧЕРНА СТРАНИЦА В ИСТОРИЯТА НА АМЕРИКА“

НЮ ЙОРК, 12 февруари (ТАСС). — „Незабавно да се изтеглят американските войски от Виетнам“. „Ние сме против възвличането във война“. „Да се изпълнят женевските споразумения от 1954 година за Индокитай“ — с тези лозунги младежки постове продължаваха вчера да демонстрират пред сградата на американската мисия при ООН в знак на протест против бандитските нападения на самолети на САЩ над Демократична република Виетнам.

Трети ден делегатите от различни страни — мисията на САЩ все още се намира точно срещу сградата на ООН — виждат постове, поставени от организацията „младежка против войната и фашизма“. Един от младежите носи плакат: „Черна страница в историята на Америка“. (БТА).

В няколко реда...

Редица членове на парламентарната дейбюристи отправиха завчера към министър-председателя в камарата на общините в Лондон искане да се изостави политиката на ядрено въоръжаване.

Делегация на Английския комитет за защита на мира посети завчера американското посолство в Лондон и връчи протестно писмо против агресията на Съединените щати във Виетнам.

Вестник „Ню Йорк дейли нюз“ съобщава от Сайгон, че Съединените щати ще изпратят допълнително 1500 войници в Южен Виетнам. С тях числеността на американския персонал ще достигне 25 000 души.

Вчера президентът Джонсън свика в Белия дом заседание на кабинета, в което взеха участие министърът на отбраната Макнамара, министърът на финансите Дъгъли, използваният дълбоко ността държавен секретар Бол, постоянният представител на САЩ при ООН Стивънсън и специалният помощник на президента по въпросите на националната сигурност Бъдиди. Един от главните въпроси на заседанието е бил въпросът за положението в Южен Виетнам.

Английските колонизатори в Южна Арабия предприеха широка кампания от агити и репреси против местното арабско население — съобщава представителството на Фронта за национално освобождение на южната част на Арабския полуостров в Каиро.

Още самото начало на съдебния процес, инсцениран от леополдавилските власти срещу кореспондентата на вестник „Известия“ Н. Хохлов, показва грубия характер на инсценировката. Въпреки че процесът се води при закрити врати, стана известно, че главният прокурор е бил принуден да оттегли неоснователното обвинение за неелегално пребиваване на Н. Хохлов в Конго.

ЛЕНИНГРАД. — В главното предприятие на машиностроителното обединение в ново помещение бе открита поликлиника.

На снимката: Медицинската сестра Л. И. Николаева от физиотерапевтичния кабинет по време на работа.

А. БАХАРЕВ
наш фотокореспондент

Задружността

Първите кокичета на движението за комунистически труд в Поликраище бяха званата на Йонка Цвяткова, Веска Байчева и Стефана Байчева от шест полевни-тракторна бригада. Те още през пролетта на 1961 г. се включиха в движението за комунистически труд. На следващата година ги последваха още двама, а през 1964 г. — всички останали.

Заредиха се дни на упорит труд по кооперативните блокове. С всеки изминат ден в званата се внасяше по нещо ново. Започна да се чувства колективността, задружността, сплотеността. Заедно на работа, заедно на сеянка, заедно на кино, на просветно събрание. Появиха се първите кънове на нолото, комунистическото.

През 1963 година званото на Йонка Цвяткова извоюва званието „Звено за комунистически труд“. Радостта, нямаше край. Радостта и гордостта! Амбицираха се и кооператорите от останалите звена. Започна често да посещават звеното на Йонка, да се учат от него. Стремяха се да достигнат добивите на кооператорите от звеното на Йонка.

Миналата година нова радост сподели бригадата. Й звеното на Веска Байчева извоюва високото звание. Получените резултати бяха много добри — 1118 кг царевича от декар, 4690 кг захарно цвекло, 3800 кг дини и др. А наред с това — 51 просветни прояви през годината.

Високи производствени успехи постигнаха и другите звена. Тази година те ще ги укрепят още повече, ще усилят и просветната работа и ще се борят още по-упорито за спечелване на званието.

Толор Иванчев от Обществения редакция на в. „Борба“ в Поликраище

Решенията на майския пленум на ЦК на БКП в действие

ПОЛЪХЪТ НА ПЛЕНУМА

Водно е предпоследното по големина село в Кесаревската община. Разположено високо в предбалкана, то е и почти найотдалеченото от общинския център. Но за неговите трудолюбиви хора знаят всички. Водненци вече няколко години наред са между първенците в изпълнението на стопанските задачи. И през миналата година бригадата на Петко Матеев е на първо място в кооператива. Овчарят Цоню Пърданов със своя богат опит и високи постижения привлича вниманието на всички овчари.

В тези зимни дни във Водно се чувствуват голямо оживление. То идва не само от стопанските успехи, които са постигнати. То е резултат на повишената активност на първичната партийна организация, на разрешаването на редица въпроси, свързани с развитието на личното животновъдство и личното стопанство на кооператорите, за своевременното разясняване на въпросите, които вълнуват хората.

Нашата партийна организация, — разказва секретарят Илия Петков, — до преди година имаше само 20 членове. И по-рано при нас често идваха другарите от Общинския комитет. Но те се интересуваша предимно от стопанските въпроси. Миналата година, и особено след Майския пленум, положението се измени.

Неговият разказ и разговорът с членовете на Общинския комитет потвърждават, че в работата на комитета с бюрата на първичните организации

настъпват съществени изменения. Това се вижда и от дневния ред на събранията на първичната партийна организация във Водно. На тях се обсъждат въпроси, които помагат за издигане авангардната роля на организацията като цяло и на отделните комунисти: партийното поръчение и отговорността на комуниста, подготовката и приемането на членове и кандидат-членове из средата на младите кооператори и жени, работата на партийните групи, политическата агитация и преустройството на партийната просвета и пр.

Почти няма събрание, на което се обсъждат важни въпроси от организационната и просветната работа на организацията, на което да не е присъствувал лично секретарят на Общинския партийен комитет др. Стефан Кабакчиев. През годината редовно са присъствували на заседания на партийното бюро и на събрания на първичната партийна организация членовете на Общинския комитет Кръстю Топалов, Стефан Недялков, Димитър Попов и др. И тяхното участие е било предимно за подпомагане на организацията да се укрепят организационно и да засили самодисциплината и влиянието си сред всички жители на селото.

След Майския пленум редиците на организацията нарастват с още 4 другари. В момента се работи и се подготвят за встъпване в Партията други 4, предимно млади кооператори и кооператорки. Решително се подобрява просветната работа на организацията. Организираща

ната лектория привлича все по-голям брой слушатели. Първите занятия се посещават от 14—15 другари, а сега редовно идват по 40—50 души. Преди слушателите излизат и най-отговорни другари от общината. В разговорите по повод беседите, са повдигани и много важни за населението въпроси, които не само са получавали отговор, но и впоследствие бързо са уреджани. Такива са въпросите по редовното снабдяване с колбаси, доставката на газ, по подобряването на магазинна на потребителната кооперация и др.

Ново съдържание имат сега и разговорите сред животновъдите. Тук централна тема е правилното хранене и гледане на животните с оглед най-целесъобразното използване на наличните фуражи, за да се получи повече и по-евтина продукция от животновъдството. Последното постановление на Министерския съвет за повишаване материалната заинтересованост на стопанствата от планинските и полупланинските райони подтиква животновъдите и полевъдите във Водно към по-ефективно използване на земята и техниката, с оглед получаването на по-голям обем обща и чиста продукция, а от там и към осигуряване на по-високо възнаграждение.

Няма съмнение, че и през 1965 година в борбата за превръщане в живота решенията на Майския пленум комунистите се работи и се подготвят за встъпване в Партията други 4, предимно млади кооператори и кооператорки. Решително се подобрява просветната работа на организацията. Организираща

Ив. КОЛЕВ

Активът се обучава

В началото на февруари в с. Овча могила се състоя третото по ред занятие на семинара с членовете на партийните бора, бригадите, заведващите ферми и всички специалисти-комунисти. Изнесени бяха лекциите „Идеята убеденост на комунистите — важно условие за изпълнение на задачите“ от Петър Петков, председател на потребителната кооперация и „Ролята на партийните органи и организации като политически ръководство“ от Петър Ангелов, учител.

Лекциите бяха изслушани с голямо внимание. Те станаха повод за оживени разисквания. Организиращият от Общинския партийен комитет семинар с партийния актив биде допринос още повече за подобряване на организационната, партийно-политическата и производствената дейност.

П. Панчев

Кадръ из филма „До града е близо“, който ще се проектира от понеделник — 15 февруари в кино „Искра“ — Велико Търново.

ЗАД МАГИЯТА НА КРАСНОРЕЧИЕТО

Той бе научил, че по негов адрес до редакцията е изпратено оплакване и уплашен бе пристигнал да го спре. „Всичко е тенденциозно, искат да ме оклеветят...“ Това бе същината на „предварителното“ опровержение. Каква сила има по-някога красноречието! Как може временно да обхване човека! Представял си си как един комунист, който не е научил нищо дори след Майския пленум на ЦК на БКП, ще бъде раздрусан и поставен на мястото му? Но идва същият този комунист и с потоци от слова обръща всичко на 180 градуса. Виждате ли, той е невинен, не иска да го оклеветят, да хвърлят кал върху чистото му и непорочно лице.

А дали наистина е така? — задаваш си въпроса след като се поосвободиш от магията на красноречието. Не е ли съмнително подобно поведение? Не говори ли то за това, че гузен негонен бляг?

Започва проверка. А когато трябва да се провери нещо във връзка със стила и метода на ръководител, е нужно да се говори не само с отговорни другари, но и с работници, най-вече подчинени пряко на този ръководител. Макар и в случая като нашия това да е излизало, — поне когато се прави в самото предприятие. Та нали това е едно от главните обвинения към Константин Филев, ръководител на вафления отдел в Бонбонена фабрика при Държавния захарни заводи — Горна Оряховица, че не търпи чуждо мнение, а ако някой постоянноства да му го направи, той може да му даде да разбере, че е неудобно по-нататъшното му оставане в отдела.

Честта във вафления отдел е създадена атмосфера на несъвместим със социализма страх на колектива от неговия ръководител, пролича още в първите разговори с работниците. Те плахо се озъртаха наоколо си, отговаряха уклончиво и често пъти не така, както им диктува съвестта. Други, по-смели признаваха, че имат какво да споделят, но не там. И в подподръжката обстановка казваха как някои добри работници са били принудени да напуснат, защото човешкото им достойнство не е допуснало да бъдат

унижавани, за това как вместо да насочи цялото си внимание към служебната работа, да търси начини за изпълнението на плана по всички показатели. К. Филев пушунка с отделни работници, разказва им различни видове и ликавни истории, настройва ги една срещу друга... Много неща споделиха и са готови да споделят работниците от този голям отдел. Съгласни сме, че някои от тях могат да бъдат по-попреселени. Но за какво говори неопровержимо вярното? За това, че този ръководител на отдел, вместо да се заеме с всички сили да изкорени клоуните и недругарските отношения в отдела, сам става проводник на тях.

Доколко болезнено чувствителен е ръководителят на вафления отдел към всякаква критика, към най-другарските бележки за негови слабости, може да се съди преди всичко от изнесенния доклад за повишаване авангардната роля на комунистите на събранието от 28 май 1964 година, в който за него се казва: „Във вафления отдел не се води редовен контрол и отчет по правилното влагане на материалите. При направената проверка от комисията за партийен контрол във връзка със снижението на себестойността на продукцията се установи, че лошо е заведена цеховата стопанска сметка във вафления отдел, от което се вижда, че др. Филев като партийен член не служи за добър пример на останалите ръководители, които са безпартийни. Необходимо е по този въпрос партийната група да окаже помощ на др. Филев, за да може отделът да застане на едно от първите места по всички показатели“.

И в резултат на тази принципна, умерена критика, вместо осъзнаване на вината и съответна самокритика, следва тъмното обратното: „Занапред няма да вземем думата на партийния събрания“ Той е обиден, той, началникът, авторитетът, по-скоро разглезеният. Защото се е създадо впечатление, че всички могат да си отидат от този отдел, но бате Коста ще остане, трябва да остане. Тази некрасива поза на сърдитост, разбира се, е продиктувана от стремеше да се контраатакува,

Постижения на самодейци

След упорита подготовка самодейният театрален колектив при читалище „Карл Маркс“ в Павликени с успех представи и продължава да играе в града и околните села пиесата на Панко Церковски „Луди-млади“. Навсякъде зрителите са доволни и бурно аплодират изпълнителите.

По самодейците непрекъснато се стрелят към нови творчески завоевания. Под ръководството на дългогодишния актьор Георги Даскалов сега комедийният състав усилено подготвя водевила „Сватбено пътешествие“ от Духовични и Слободски, музиката към който е написана от Никита Богословски. Премиерата ще се състои на 15 февруари.

Н. Иванов

Учениците от осми клас Димитър Русанов, Чавдар Михайлов и Георги Николов в Средното политехническо училище „9-ти Септември“ — Полски Тръмбеш в час по трудово обучение пирографират стенин ноцни лампи.

Сн.: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

ТАЙНАТА НА ПРЕЗИДЕНТА

Повест за съветски разузнавач

3)

от Л. ШЕЙНИН

Крейчке изважда от джоба на сако си изблика фотография, на която още младият Сергей Голубов е снет в цял ръст с офицерска униформа. Голубов изтъква от ръцете на Крейчке снимката и моментално я разкъсва на дребни късчета. Крейчке с най-невъзможна усмивка сяда в креслото.

Напразно, уважаеми Сергей Петрович, — произнася той, усмихвайки се. — Аз предвиждах такъв вариант и имам няколко отлични фотокопия. Ето едно от тях. — и той протяга на изтъпнал Голубов нова снимка.

Кой сте? Какво искате от мен? — прегръкнало пита Голубов.

— Аз съм приятел на генерал Голубов и се надявам да стана и ваш приятел — отговаря Крейчке и запалва цигара. — Но първо се запознайте с писмото на вашата чичо. — и Крейчке протяга на Голубов писмо.

Голубов го прочита два пъти, после вади кибрит и изгаря писмото.

— Както виждате, Сергей Петрович, напразно се вълнувате, казва Крейчке. — Можете напълно

да ми се доверите. Ние сме хора на една възраст, с еднакво възпитание, лесно ще се разберем.

— Кой сте вие? — отново пита развълнувания Голубов.

— Ваш искрен доброжелател.

— Какво искате?

— За сега нищо. За в бъдеще някой дребен неща. Но хайде да се запознаем. Разкажете за вашето житие-битие. . . Вие, естествено, сте съзнателен член на профсъюза, proletarij?

— Работа в охраната в един институт.

— Хм. . . не мога да кажа, че сте направили блестяща кариера. Шо за институт е това?

— Секретен. Номерирани.

— Ако не греша, номер двадесет и три — дванадесет?

— Да.

— Много добре. А сега да пристъпим към работата.

ОТНОВО в кабинета на Канарис.

Влиза неговият адютант с лист в ръката. Канарис го поглежда въпросително.

— Шифровка от полковник Кесеринг, — докладва адютантът.

— Четете. — Слушам, — отговаря адютантът и започва да чет бавно: „Поп Каро започна да работи. По сметките от него отчетатичи направих ключове за кабинета и касата на Костиков. Обучаваме го на микрофотография. За да спечели окончателно доверие в института, дадох му пет хиляди подробности допълнително. Кесеринг“.

— Добре, — произнася Канарис. — Какви са новините от Париж?

— Не можахме засега да открием тази радиостанция. Радиопреданията продължават. Те се провеждат в различно време и от различни райони в града.

— А Мюнхен?

— Два дена мълча, но вече отново е отбелязано предаване.

— Извикайте машината, — започва Канарис. — Ще ида при райхсфюрера Химлер.

ГЛАВНИЯТ ВХОД на масивното здание на гес-тапо на Принцалбрехтштрассе. Към входа бързо се приближава лимузина, от която излиза Канарис.

Той се запътва към вратата,

Показва документите си. Дежурният СС лейтенант се излъва, чука токове.

Дълъг, ярко осветен коридор. Много врати. Канарис отваря една от тях и влиза.

Кабинетът на Химлер. Химлер работи зад бюрото си. Влиза адютантът.

— Адмирал Канарис, господин райхсфюрер, — докладва той.

Без да отговаря, само с движение на ръката Химлер разрешава да влезе Канарис. Адютантът излиза. Химлер става и се запътва към вратата. Влиза Канарис.

— Хайд Хитлер!

— Хайл!

Ръкуват се.

Химлер с жест кани Канарис да седне в едно от креслата.

— Радвам се да ви видя, адмирале, — казва той. — На какво дълга вашата внезапна визита?

— Тези проклети радиопредания, — отговаря Канарис. — Париж и Мюнхен. . .

— И Брюксел, — добавя Химлер. — А днес и Бабелсберг. Вчерашно и Киолн.

— За това не зная още, — леко смутен казва Канарис. — Под самият ми нос, господин райхсфюрер, и по най-нахален начин работи цяла мрежа, а нашите пеленгатори все още не дават резултати.

Химлер се усмихва:

— Вашият пеленгатори, господин адмирал — язвително изтъква той. — Моите пеленгатори дадох резултат: и в Мюнхен, и в Бабелсберг засякохме къщите, откъдето се предаваше.

— А радистите арестувахте ли? — с нетърпение пита Канарис.

— Сметнах това за преждевременно, — отново се усмихва Химлер. — Всичко е времето си, господин адмирал.

— А Париж и Брюксел? — пита Канарис.

— Те влизат във вашата зона. Поне така е предвидено в съгласието, което подписахме.

— Моите пеленгатори са стари. Нужни са нови гениометри. А заводът на Волф, който ги произвежда, е във ваше разпореджение, господин райхсфюрер. Затова и дойдох, да моля. . .

— Заводът не успява да изпълни поръчките, — прекъсва Химлер адмирала. — Колкото повече победи, толкова по-голяма територия, а това изостри до крайна степен нуждата от гениометри. Разгледайте тази карта, адмирале.

Той става и завежда Канарис пред голяма карта, изпъстрена с някакви стрелки.

— По всички краища на Европа пускат като шурци в полето тайни предаватели, — пояснява Химлер. — Всеки ден на тази карта се нанасят нови стрелки, а за всяка една от тях са нужни пеленгатори, пеленгатори, пеленгатори. . .

В този момент в кабинета влиза СС полковник. Той явно е развълнуван.

— Какво има, Крайц? — рязко се обръща с лице към него Химлер.

— Преди един час засякохме предаване от Берлин, господин райхсфюрер, — отговаря полковникът. — Пратих шест коли с пеленгатори.

Химлер похвръхна:

— Проклет да е денят, в който са изобретили радиото! — дрезгаво произнася той. . . Този италиански макаронджия Маркони. . .

— Или, по-точно този руски инженер Попов, — вмята Канарис.

— Проклети да са и двамата! — крещи Химлер. — Сега всяко хлапе може да предава каквото си ще, откъдето си ще и до където си ще, щом има в чантата си предавател. . .

— Да, работата извършено много се усложни, — съгласява се Канарис. — Безвъзвратно отмина времето, когато тайните куриери със седмици препускаха на запенени копе, за да доставят донесения, зашити в подплата на мундирите си. Единствената ни утеха е, господин райхсфюрер, че и ние използваме постиженията на техниката. . .

От двора на института изтича Голубов с плик в ръка. Той преминава тишеком през портала, изкачва се на втория етаж и отваря вратата с надпис „Директор на института“. Приближава се към секретарката:

— Съвсем неотложно, при Николай Фомич, — произнася той. — Намерил съм такава немо, че. . .

— Влезте! — отговаря секретарката.

Голубов влиза в кабинета. Директорът на института — човек на възраст с униформа на полковник — вдига очи към него.

— Какво има, Петрович? — пита той.

— Ето, Николай Фомич, вижте. . . — И Голубов изважда от плика и изсичва върху масата пачка банкноти.

— Или, по-точно този руски инженер Попов, — вмята Канарис.

— Проклет да е денят, в който са изобретили радиото! — дрезгаво произнася той. . . Този италиански макаронджия Маркони. . .

— Или, по-точно този руски инженер Попов, — вмята Канарис.

— Проклет да е денят, в който са изобретили радиото! — дрезгаво произнася той. . . Този италиански макаронджия Маркони. . .

— Или, по-точно този руски инженер Попов, — вмята Канарис.

ИЗ БЕЛЕЖНИКА НА ЖУРНАЛИСТА

Красотата на града

НЕ СЛУЧАЙНО се казва, че във Велико Търново да се забие и един гвоздей е много отговорна работа. Това е така, защото и най-малката подробност, поставена на фона на „живата картина“ (както обикновено наричат нашия град), се набива в очите. Тази подробност, в зависимост от това доколко удачно е сложена на мястото си, би могла да подпадне или пък да подсили кубовото впечатление.

Но какво да кажем за новопоявилите се рекламни „произведения“ по калканите срещу кино „Девети септември“, „Балкантурист“ и за още много други паметници на безвкусицата? Безредно натрупаните будни срещу новата поща — павилионът за закуски, павилионите на „Печатни произведения“, стрелбището на ДОСО — създават впечатление за някакво временно панорамно подреждане на тия обекти в центъра на Велико Търново.

Не са в унисон с околната панорама и високите грозни паракети, поставени по кръстоунищата за спазване на уличното движение. Ако на тия места се поставят едни по-изискани (високи 40—50 см) художествено добре оформени оградки, те достатъчно добре биха подказали на възпитания човек, че там не е място за преминаване. Или пък това може да се реши с поставянето по дължината на тротоарната линия на не много високи цетриници, които едновременно с основното си предназначение ще бъдат и едно украшение на улицата. Що се отнася до нарушителите, за тях има и други начини за превъзпитание. Те и при сегашните „огради“ не спазват правилата на уличното движение.

За поддържането на постоянно разкриващи се високи и грозни паракети с вечно овесени по тях граждани се хвърлят много повече средства, отколкото, ако се направят нещо красиво. Тази тия дребни наглед изгледа е тази реплика. Става дума за красния вид на нашия окръжен град.

П. Б.

Няма ли да се повторят грешки на други?

Михалският кооператив не плува в златна среда на окръга. Това може да се види и от плана за валовата продукция, който за тази година е над 5 милиона лева. Само от зърнено-хлебните култури тук трябва да се получи над 9000 тона продукция. Ами 8000 тона захарно цвекло, 6000 тона грозде! . . . И не може да се каже, че от година на година кооперативът не крачи напред.

Тук са родени много инициативи. Много са и примерите за създаване на добра организация за бързото и без загуби прибиране на реколтата. Но . . . комплексната механизация е слабо звено и един голям минус за ръководството на стопанството. Някак необяснимо е защо, обаче, досега не е направено повече, когато в нашия окръг има богат опит и прекрасни примери.

През миналата година, колкото за омиране на ръцете, бяха изградени три звена за комплексна механизация — по едно в Михалци, Стамболово и Лисичери. Но работата беше придвижвана само донякъде. Помощта не продължи. Трудът в звената се смесил . . . щателно те не излязоха от общото течение. Не се даде дори началният тласък — още проореждането не можа да се избегне. Звеното в Лисичери въобще не трябва да се смята за комплексно, а резултатите и на останалите и се га не са ясни, защото трудът се смесил. Уж не е направено никакво разграничение, но то е изключително, нередовно и в никакъв случай не говори в полза. Токмова ли нямаме възможност за техническа въоръженост на звената с прикачен инвентар? Трудно ли беше да се отиде и да се види как е построена работата в други стопанства? Няма ли подготвени механизатори?

Много въпроси биха могли да се изредят, но отговорът е един. Стопанското ръководство като че ли не беше наясно и не виждаше икономическата изгода, както и това, че натам е верният ход в селскостопанското производство. Не липсваха и кукурузокомбайни. Три такива машини не са малко за кооператива, но те не се използваха пълно. Да се прибере с тях само 1500 декара царевица е твърде незначително.

Вижда ли се началото и сега? Пак въпрос с много неизвестни. Разбира се, за 1965 го-

дина е направено повече. Ръководството е видяло грешката си. Личи и желание да я поправи. Има, обаче, голяма опасност то да направи нова, груба грешка и пак да не излезе на успешен край. В четирите села е изградена по една тракторно-комплексна бригада с по две звена за провеждане на пълен цикъл на полските работи. Донякъде добре е и това, че заплахата се постави в зависимост от крайните производствени резултати. Поема се изцяло пшеницата, ечемика, репичата, слънчогледа, царевицата за зърно и фураж първа и втора култура. Или общо бригадите ще се грижат за 23 960 декара земя.

Наглед нищо лошо дотук. Но не е ли твърде голям залък, когато дори и самите механизатори не са убедени напълно, а и собственият опит не говори в подкрепа? Така направиха през миналата година във Върбовка и не успяха. Вътре в бригадите трудът няма да се разграничи, ще се смесят и ще се получи уравниловка. Това е сериозна спирачка. Когато за неравен труд се дава равно заплащане, не може да се очакват и по-добри резултати. Дори сам главният агроном признава, че ще се срещне трудност.

Още не е късно работата да се огледа още веднъж и всичко да се прецени трезво. Въпросите на ръководството, организацията на труда и заплащането са основни. От тяхното правилно решение зависи дали ще бъдат изпълнени големите задачи, дали ще се отиде по-напред. Може пак да се види какво е направено в други стопанства. Това ще бъде само от полза и главно ще се избегне повтарянето на грешките на други.

Има време за изясняване и конкретизиране на задачите, за да не се допусне инертност и в крайна сметка да не се отчита недовършеност. То ще върне и вярата в собствените сили на механизаторите.

Много важно е и това каква близка помощ ще бъде оказана и как своевременно ще бъдат изправени грешките. Сега засега може да се каже, че има сериозна опасност работата по комплексната механизация в Михалския кооператив да не се доведе до успешен край.

И. ПЕТРОВ

Ударничката на комунистическия труд Мария Бонева от ДПТК „В. Мавриков“ — Велико Търново обслужва 1132 вретена. Удостоена е и с паспорта на трудовата слава. Сн.: Ив. ВОДЕНИЧАРОВ

Отново добри резултати

БРИГАДИР на лозарска бригада съм от 1961 година. Тогава лозята ни бяха 648 декара, от които 150 декара млади. Сега площите са увеличени. Бригадата ни отглежда и 700 декара овощна градина, 92 декара ягоди. Далеч порасна и уменията на кооператорите от бригадата.

Преди не сме имали слава на лозари, а вече двама души са удостоени и с народни ордени на труда. Лаврин Петров през 1962 година получи по 2220 кг грозде „Болгар“ от декара, а Магдалена Александрова — 2100. Такива добиви преди тук бяха непознати. Миналата го-

дина върнахме назад, защото общо условията за лозовата култура бяха неблагоприятни. Тук искам да кажа и това, че общо взето, опазихме гроздето, въпреки дъждовете. Ние никога не допускаме камае ма, но . . . гниенето ни похаби 30 на сто от гроздето.

Все пак сме доволни и от добивите — планът ни за винените сортове беше 1100, а получихме 1440 кг. От десертното грозде взехме 1070 кг средно от декара. Отделни звена, като тези на Петър Славов и Петър Йозов, отчетоха по над 1500 кг от винените сортове. Наш успех е, че можахме да осигурим 290 тона десертно грозде за външни и вътрешни пазар и на тази лоша година.

Но да оставим климатическите условия. Според мен добивите зависят от резитбата. Това аз считам за най-важното звено в работата на лозарите. Ние практикуваме дългата резитба, като оставяме по две плодни пръчки с по 18—20 очи и 4 чепла по две очи. След резитбата и загрибяването с машини нашите кооператори минават допълнително за доизправяне някои пропуски на машините. Много важно е и това дали при пролетните работи в лозята ще се опазят чепките, да не се допусне повреждане на ресата.

Горните резитби прилагаме при десертните сортове, а за винените се съобразяваме със силата на главините. Като оставяме по две плодни пръчки и от 10 до 12 очи, както и по три чепла, на два от които по три очи, а на единия две.

Не мога да не споделя и това, че нашите лозари до един са с богат опит и не подценяват мероприятията — от първото до последното влизане в лозята. Повече или по-малко всяко нещо може да увеличи или да намали добива. Кооператорите са постоянни, познават културата и, бих казал, са станали добри специалисти.

От няколко години прила-

гаме и торенето с по 40 кг суперфосфат на декара. Това също е важно и влияе положително на добивите. Веднаж искам да добавя и за обработките. Ние оповаваме четири пъти с машини и напълно сме решили въпроса с тревата. Нашите площи са чисти и никога в тях няма да се види трева.

Лозарите не могат да не знаят, че не трябва кога и да се влиза в лозята за окопаване. След дъжд и при голяма роса, ако се окопае, не само, че няма да има никаква полза, но дори ще се нанесат сериозни вреди. Никога не бива да се допуска и подраването на неужитиците летораста. Те само отнемат силата на лозата, а така се създава и възможност за наедряване на плода. За да осигурим допълнителен плод, през пролетта правим прищипване. Към това мероприятие се насочваме, когато даден блок не предвещава особено добра реколта. И главно, така поставяме предимно при сортовете, които изрязават.

В нашия труд не всички процеси се подават на механизация. Сериозно затруднение и ползуване на много ръчен труд отделяхме за онези площи, които са разположени на силно наклонени терени. От есента на миналата година и тук направихме повече със закупуването на трактор „Болгар“. Разбира се, и пръскането погледя много работна ръка. Вярно, машини се ползват, но те не всякога могат да влязат в лозята, а нали за опазването на културата са от значение не дни, а часове от деня.

Ще завърша с това, че важните неща са много. Искате ли да задържите добро ниво на добиви, нищо не трябва да се подценява и най-важното — навреме да се извърши. Това ние никога не забравяме и мисля, че имаме успехи.

Павел. Ив. ГЕОГИЕВ
бригадир на лозарска бригада в с. Ореш

Борбата за производството на колкото се може повече първокласна продукция винаги е била централна задача на работниците от свилоточното предприятие „В. Коларов“ във Велико Търново. Този стремеж е получил висока оценка. Всички гъвачници за копринени платове в страната се стремят да се снабдят с копринена прежда (греж) от нашето предприятие. И не само това. „Индустриален импорт“ предпочитат да изнася нашата прежда. Това показва, че тя отговаря най-много на изискванията на международния пазар.

Стремежът да се произведе да повече висококачествена продукция се отразява и на изпълнението на основния показател от плана — печалбата. През миналата година нашият трудов колектив произведе 2121 кг първокласна прежда на предвидената в плана и това стана причина да се реализира допълнителна печалба за повече от 3000 лева. Другото, което характеризира нашата работа по качеството, е фактът, че 74 на сто от производството ни се изнася и рекламични досега не сме получили.

Тези успехи са постигнати с упорит труд. Помогна ни много опитът на съветската свилогачка Шинина за бригадното окачествяване и заплащане. В продължение на пет години ние упорито устояваме внедряването на нейния метод на работа и се постигнаха хубави успехи. Засили се взаимният контрол при спазване на технологията за запарване и източване на пашкулите. Това стана поради факта, че нарушенията на една или две, три точки и подавачи се отразява на заплащането на 20 души от бригадата. Този начин на работа наложи да се обърне по-голямо внимание на квалификацията и на обмяната на опит с първенците.

Осъществяването на тези мероприятия в никакъв случай не отслабва контрола от страна на техническото ръководство и особено на секционните майстори. От голямо значение е работата на качествените контролори. Те сигнализират веднага за нарушенията, установени както на работните места, така и от лабораторията.

Основният показател за качеството при нас е равномерността на копринената нишка. Напоследък, особено след установяването на Централния комитет на БКП и Министерския съвет за подобряване на качеството, се засили контролът в лабораторията. При съменения се анализират грежът на отделна точка, която нарушава технологията. Тя заплаща стойността на преколичествата коприна или брака (тези случаи при нас са рядко явление).

Тази година производството в нашето предприятие трябва да нарасне с 22 на сто. Набелязването на нови работници затруднява работата по качеството. Взеха се бързи мерки за квалификация на тези работници и резултатите са вече насърчителни.

Съвременният за високо качество и през тази година ще бъде в центъра на работата на нашия колектив. Ще се организира обмяна на опит и конференция на качественците.

Досегашният опит, успехите ни карат да бъдем уверени, че фабричната марка на ДПТК „В. Коларов“ — Велико Търново ще има същото хубаво реноме, както и досега. Високото качество, борбата за намаляване себестойността на продукцията ще помогнат на нашите работници да дадат по-голям принос към националния доход и да осигурят за себе си по-голямо възнаграждение.

Д. ЧАУШЕВ
директор на ДПТК „В. Коларов“ — Велико Търново

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

ПСЕВДОЧУМАТА ПО ПТИЦИТЕ

През 1964 година псевдочумата избухна в Свищовски и Павликениски район и сериозно засегна Свищов, Драгомирово, Българско Сливово, ДЗС „Совата“, Хаджи Димитрово и част от Сухиндол. Болестта нахвана сериозни загуби на народното стопанство и особено на птиците от личните домакинства.

Псевдочумата е остро заразно заболяване, от което боледуват кокошки, пуйки, токачки и фазани. Болестта се причинява от вирус, който може да се види само с електронен микроскоп. В естествени условия най-тежко боледуват кокошките. Голяма е смъртност-

та при младите птици. Причинителят на псевдочумата се намира във всички органи, в изпражненията, по яйцата и в носните изтечения на болните птици. Заразените започват да излъчват зараза 20—24 часа преди да покажат видими признаци на заболяване. На по-големи разстояния болестта се разпространява главно чрез пренасяне на месо, яйца и пух, добити от болни птици. Псевдочумата в Свищовски район се разпространява чрез разпродажба на птица карантин. Птицескладовите на ОТП, както и амбалажът, които не се дезинфекцират редовно и качествено, са огнища на псевдочумата.

Болните птици са силно угнетени, изпадат в полусъстояние и не реагират на дразнения. Гребенът и менгушките посиняват. Дишането на птиците е затруднено, често кихат, от чохката им изтича гъста слезиста материя, а при дишането се чуват хрипове. Най-често болните птици получават диария с жълтозеленикави изпражнения. За да се пресече навреме разпространението на болестта, е необходимо за всяка умряла птица да се съобщава веднага на ветеринарните органи.

Болните птици не се лекуват, защото досега не са известни лекарства, които да убиват причинителя на псевдочумата. Единственият начин за борба с нея е предпазването чрез ваксинация. Много важно е да се

ваксинират абсолютно всички възприемчиви птици.

На практика ваксинираните птици, които са били вече заразени, но са се намирали в инкубационен период, умират. Това обстоятелство дава основание на някои недобросъвестни или слабо просветени граждани да говорят, че ваксинираните птици умират и с това пречат на борбата с псевдочумата.

Въпреки навременните и сериозни напоминания от страна на Окръжната ветеринарна служба, никъде не се извършва навреме ваксинация в личния сектор и това става причина за разпространение и съхранение на болестта. Красноревич е случаят с ветеринарната служба в с. Овча могила през 1963 г., с. Драгомирово 1964 г., гр. Свищов 1964 г.

Борбата с псевдочумата може да бъде резултатна само при съдействието на общинските народни съвети и масовите организации по места.

Друго слабо звено в борбата с псевдочумата е липсата на сериозна охрана на обществените птицеферми. Почти всички посещения от кооператори, а и от съвсем странични хора. При това дезинфекционните корита често се оставят празни. В неоградените птицеферми влизат частни пуйки, кокошки, гъски и други. Безконтролно се внася амбалаж (нафеи и касетки за яйца) от складовите на ОТП. Тези слабости

отварят най-широко вратите на птицефермите за внасяне на псевдочумата.

Борбата с тази болест през 1965 година трябва да се издигне на по-високо ниво, за да не избухне в окръга. За целта още през февруари общинските народни съвети трябва да регистрират птиците в личните стопанства, а ветеринарните служби да ваксинират птиците както в личните стопанства, така и във фермите на ТКЗС. Необходимо е да се вземат незабавно мерки за охраната на птицефермите: да се поставят и редовно да се поддържат дезинфекционните корита, да се оградят птицефермите и да не се допуска посещението им от странични хора. Площадките за механично почистване на амбалажа при птици и яйцескладовите на ОТП да се привеждат в изправност и да се снабдят с дезинфекционни материали: висузан и сода каустик. Там, където има съмнение за укрити и неваксинирани кокошки, да се вземат кръвни проби от тях и се извършат за изследване във Ветеринарния институт — Велико Търново.

д-р Минчо КОЛЕВ
научен сътрудник при Ветеринарния институт — Велико Търново

НА ВАШЕТО ВНИМАНИЕ, ШОФЬОРИ!

Движението по заземените пътища е труден момент от управлението на автомобил. Сцеплението между гумите и ледената покривка на пътя е слабо. Това налага всички действия от потеглянето до спирането на автомобила да бъдат дадени плавно. При потеглянето шофьорът не бива да дава много газ, защото при превключване на теглителната сила автоматично започва да боксува. Инерцията не трябва да се набира с много газ. Бив следвало в завоите да се влиза внимателно с намалена скорост. Тук става опасна центробежната сила, която при невнимателност може да изпрати автомобила в канавката. В прав участък от пътя движението не бива да става в леден коридор. Опасни са опитите за излизане с много газ и с рязък завои.

Спирането също трябва да става плавно. Рязкото натиска не пада на спиралките онакво колата. Ако въпреки всичко автомобилът се унесе, кормилото трябва да се върти в посоката, в която става опасността.

Тайната на шофирането по заземен път се крие в предварителната подготовка на автомобила и внимателната работа с всички прибори за управление на колата.

Ст. лейтенант М. САДИНОВ

ТКЗС — гр. ЛЯСКОВЕЦ

Управителният съвет ПОЗДРАВЯВА всички кооператори, кооператори, младежи и девойки, механизатори и специалисти при обединеното стопанство по случай традиционния празник на лозарите — Зарезан. От все сърце пожелава на всички крепко здраве, сили и ентузиазъм в борбата за получаване на високи добиви грозде през 1965 година за прослава на лозарския център Лясковец.

ПОЖЕЛАВАМЕ НА ВСИЧКИ ВЕСЕЛО ДА ПОСРЕЩНАТ И ПРЕКАРАТ ПРАЗНИКА!

Д. ХИНЕВ

Продавам „Дадан блатови“ кошер. Костел, В. Търновско, Иван Дичков

ВИНАРСКИ ЗАВОД

Павликени

Ръководството на завода поздравява целия работнически колектив, всички свои клиенти в района и трудолюбивите кооператори-майстори на високи добиви от грозде по случай

Деня на ЛОЗАРЯ,

като пожелава на всички

здраве,
щастие
и високи
трудови
успехи

ВИНАРСКИ ЗАВОД

гр. Лясковец

По случай 14 февруари Деня на лозаря — Зарезан ръководството на завода поздравява всички работници, специалисти и служители от всички цехове, кооператорите, кооператорите, специалистите, механизаторите и ръководителите на ТКЗС от района — производители на висококачествено грозде.

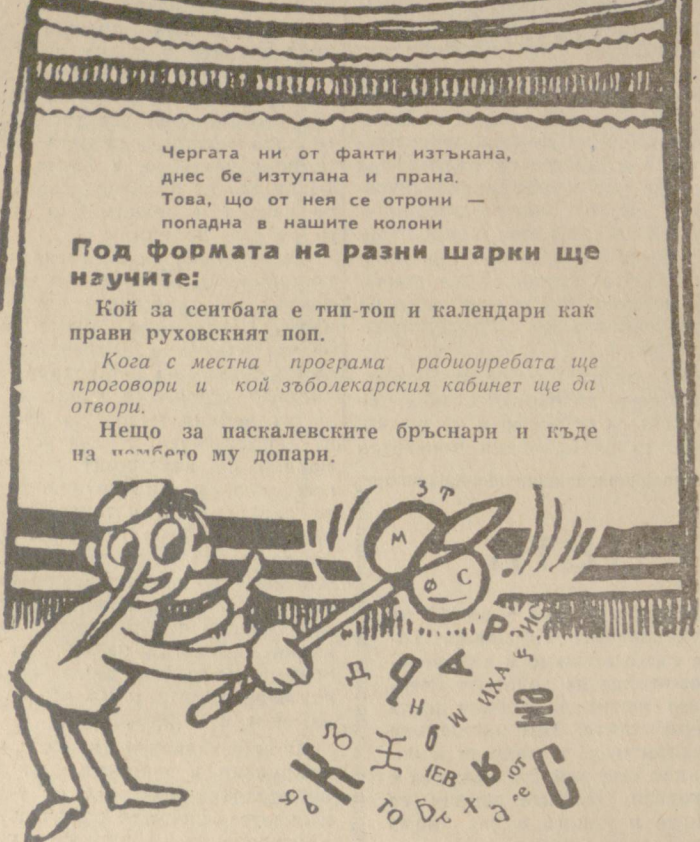
На всички пожелава крепко здраве, сили и ентузиазъм в борбата за изпълнение на плана и обещанията за 1965 година.

Най-топли поздравления и най-искрени благопожелания на нашите многобройни клиенти и консуматори на световноизвестните вина и нашето шампанско

в. „БОРБА“

ШАРКИ ЕЛЕНСКИ...

Грижливи стопани

Чергата ни от фанти изтъкана, днес бе изпулана и прана. Това, що от нея се отрони — попадна в нашите колони

Под формата на разни шарки ще изучите!

Кой за сеитбата е тип-топ и календарни как прави руховският поп.

Кога с местна програма радиопредава ще проговори и кой зъболекарски кабинет ще ди отвори.

Нещо за паскалевските бръснари и къде на чибето му допари.

Случи се туй, че от известно време животновъдите от краевефермата в Драгово все не могат да увеличат млекода-ния, както, да речем, колелите им в с. Стрелец от същото стопанство.

Зачудиха се те какво да правят, мисляха, па попитаха:

— Как постигате, драги съкооператори от Стрелец, тази висока млекодайнаост, та мало и голямо приназва за вас само хубави неща?

— Ами, — отговаря им, — храним добре, съдържательно, значи, грижи големи полагаме, та и резултатите са хубави за наша и общокооперативна чест.

Освен това ние имаме много фураж, складиран както трябва и отлично стопанисван.

— Ехе-е-е! — присмяха се драгановските животновъди, —

Като че ли сте открили Америка! Ами и ние храним кравите, как иначе? Я не лъжете, че високити млекодайки е само от качествен фураж. При вас, драги, има някаква дяволия и ние я знаем каква е тя — вашият доилен агрегат „Рибена кост“ е така устроен, че дава много мляко. А нашият не е млекодающ. Затова и ще го сменим. Толкова!

И започнаха драгановските краевефермачи усилено рационализаторски търсения. Найнапред те, след като много и незадълбочено мисляха, продължиха да хвалят своите добичета с изгнания и съответно мухлясъл фураж. Дори увеличиха

дажбите, аргументирайки се, че мухлясът е пенцилин със супер голяма полза за кравите. След това зачинаха какво ще стане.

И наскоро стана видно, че резултатите са смайващи: мляко, да, кравите започнаха да гледат с тъжни фуражкомолещи очи, а малко по-късно и ребрата им се показаха.

Репортер „Х“

— Бр-е, Борисе, — плеснала с ръце тя, — че аз туй нещо го чух на чешмата. Пустата му

Йорданка, използвала гледаческото си положение и с помощта на бригадира закарала личното си теле в кооперативния обор, а си взела една хубавя, готово отгледана крава. Мъжко, възмущена съм и ще ти го кажа във вид на поезия: „Уж в

ХУБАВО НЕЩО е комшулукът. Една паница ошав да ти потрѣба, прѣсѣса си че отидеш. И да ви признат искрено, ако имаше на някоя да завикаш, то е на моите съсед. Вратите им са една срещу друга. На ден по пет пъти си ходят на гости. Икрамът се взаимнообразно, шегуват се, а сложат ли дъгата маса и пещи си поляват.

Но една вечер Борката попрехвърлил в аператива и му омекнали колелите. Тръгнал си по пътя, почива си на интервала прав и вместо да завие за тяхната къща, нахълтал в обора на съседа си. Уж пред очите му мляко паднало, но, щом му замисляло на говежди тор, се ококорил. Облещил се и по да види. Всички знаели, че Йорданка, гледачката в кооперативния обор, имала само едно теленце за лично ползуване, слабичко, тънкокрако, а пред очите му преживяла кроно едра, охранена крава. Разтрѣкал с трапавите си ръце очите да не би това да е иллюминация, но било истинско.

На сутринта Борката разкарал на жена си за среднощната си визита в обора на съседа си и видял как и се изкривило в тънка гримаса лицето.

— Бр-е, Борисе, — плеснала с ръце тя, — че аз туй нещо го чух на чешмата. Пустата му

Йорданка, използвала гледаческото си положение и с помощта на бригадира закарала личното си теле в кооперативния обор, а си взела една хубавя, готово отгледана крава. Мъжко, възмущена съм и ще ти го кажа във вид на поезия: „Уж в

Разпоповци си имаме на стопанството управа, а виж каква работа става; караш теле — вземаш крава.“ И да видим докога този въпрос, ще го протакат и дали на Йорданка и на бригадира ще поставят поне по една въпросителна.

И така за едно теле си разваляха съседството двете семейства. Борката раздрънкал новината и тя стигнала до ушите на Йорданка.

Заковах си вратите само за два сахата. Пуснаха си нови съб задни ходове, че повече да не се виждат, ни чуват.

С КЪСМЕТ се роди

КАЗВАТ МА, Атанаске, че който носел обична на ухото си, бил късметлия човек. А дарачицата на Промкомбината в Елена и пръстен не носи, но е късметлия. Ако е на друго място, досега да са го измели и помен да няма от неговото царство.

Она ден ма, сестрице, ходих на драва и канаво да ти се оплача? Откай си изтъка шарените черги не бях стъпвала там. Още от вратата като ме заеде, че като взе да ми хвърля чувалите, видях се в чуждо. Хич да не си със слабо сърце пак свят че ти си заеде.

Чет отиваш с парите си на обществено място, хич не го интересува човека и го е обзърнал на бащиния. Какъв му. Другарю не може ли по-кротката? А то отвори една хамбарлия уста и викне:

„Ти ли, ма, че ме учиш? Аз от зелена тиква семе не вземам!“

И възвестиха го рещача, рисуваха го, но човека е с голямо перде и хич не иска и да знае.

С късмет се роди човекът, с късмет и туй то. Но дали няма някой от Промкомбината да вземе този късмет, че да го пипта тогава ще играе ли повече на дъжд?

КАКВОТО ПОСЕЕШ — ТАКОВАЩЕ ЖЪНЕШ

Имало едно време, но сега няма курсове за квалификация на механизаторите в ТКЗС Павликени. За тях техническото ръководство на кооператива или е забърчило, или не си е спомнило. То спляло крогък сън, докато биял снежец валил навън. Но снежецът валил, валил, па превалил. По едно време пеннало топ — слънчице. Дошла, значи, примерно, пролет. И щог Баба Зима свила под мишицата белите си диоше-

„Абе, докторе, — замолили го те, — признаваме, че си майстор на пломбите. Я ела в Паскалевец, че пломбирай вратата на нашия зъболекарски кабинет! Поне да знаем, че вратата му е вечно затворена и да си се жабури сам с ракия против зъбобол.“

УПРВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ НА ТЯСНО

(По въпроса за млякото прясно)

РЕШИЛ управителният съвет на стопанството в Дъскот, че прясното мляко, предвидено за Паскалевец трябва да се закарва от шофьора на леката кола „Варшава“. Но... шофьорът киннал назад каскетата си и категорично отказал.

— Докрай ми млякото въз основа на специалното решение на управителния съвет, — казали те.

— Не бръсна никакво решение на управителния съвет — отговорил шофьорът и пак киннал назад каскетата си без да допусна, че един ден това прясно мляко може да му излезе носело.

КАТО НАУЧИЛА, че шофьорът на „Варшава“ не бръсне управителния съвет, бръснарската кооперация в Паскалевец решила да не бръсне клиентите си преди да се гласи да бръснат и подстригани. По този начин паскалевчанци са принудени да се подстригват по 2-3 пъти седмично, за да не си дават парите неправилно.

ШАРКОЛИВ

ПЛАЧЕ не за нещо друго, а за работа. А наистина е сираче, защото си стои самoten и неизползуван в Паскалевец, а дъскотският зъболекар я се сети някога за него, я не. Пет пари не дава, че и този кабинет като всички други си има график, който зъболекарят трябва да спазва. Чакали паскалевчанни, правили, стрували, най-после на зъболекаря в Дъскот писмо написали:

КАБИНЕТ СИРАЧЕ — ПОСРЕДЗИМА ПЛАЧЕ

ЗЪБОЛЕКАР

Безумието край 17 паралел

Последствията

ВЪВ ВАШИНГТОН действават като във военно време. Съвещанията на Националния съвет за сигурност не прекъсват. Високопоставени служители лежурят в Белия дом. Пентагона и Държавния департамент. За първи път в Тонкинския залив се появила и подводница е ракети „Поларис“. Самолетонасо-ните в тези води бяха увеличени от един на три. В Южен Виетнам се изпраща и ракетно оръжие. Вашингтон иска да създаде обстановка на военна истерия в тази страна.

Истинското разрешение обаче на кризата в Индокитай е политическо разрешение. То може да бъде постигнато само чрез преговори. До тази трезва мисъл ръководено и от свои интереси, вече отдавна е стигнало френското правителство. За същото настоява и външната група от 50 леббистки народни представители. Правителствата на Индия и Бирма направиха официално предложение за свикване на ново женево съвещание за Индокитай.

Главното последствие от неразумните американски провокации зад седемнадесетия паралел, по почти общата преценка на наблюдателите, бе начинът, по който реагираха социалистическите страни. Тяхната солидарност и съдружанието на техните предупреждения са толкова външители, че заставят американската военщина да се замисли. Тази солидарност и тези предупреждения са решителният фактор, който може да ни спести нови напрежения, свързани с толкова рисковани политически и военни последици.

Емил АЛАДЖЕВ

ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Търси заварчици на цветни метали — VIII-ми разряд и ръководител на кислородна работилница — среден техник.

ПРОМИШЛЕН КОМБИНАТ — ЕЛЕНА

Промисленият комбинат в гр. Елена съобщава, че има вакантни следните длъжности:

1. Старши счетоводител — 1;

2. Финансов ревизор — 1.

Заплата и изисквания за назначаване, съгласно щатни таблици № 25 и № 45.

Желаещите да заемат горните длъжности да се отнесат към Личен състав при Промкомбината.

От Промкомбината

БЕЗУМИЕТО КРАЙ 17 ПАРАЛЕЛ

и мотивите на агресията, дойде ред и на възмущените и протеста. Те бяха проявени дори и от онези сред на Запад, които се лаят от по-резки бележки към Вашингтон.

Северният съсед на Джонсън — канадският министър-председател Пирсън — смята, че „положението във Виетнам може да прерасне в обща война...“ Неговият индийски колега Шастри отправи апел за „незабавно спирание на всички провокационни действия...“

Демонстрациите пред американските посолства в Москва, Париж и Лондон и в много други столици са външители барометър на възмущението. Отзивците във вестниците заклеймяват САЩ като безразсъден агресор или в най-предпазливия случай пишат за „недобре обмислени действия“.

Официалното оправдание на Вашингтон, че се касае за „репресивни акции“, предизвикани от Северен Виетнам, се отхвърля почти повсеместно с пренебрежение.

Държавният глава на Камбожа Норodom Сианук намери най-точния израз за американското притворство. „Вашата макиавелстическа нечестност...“ — заяви той, — беше демаскирана...“

Максимум остана в историята като символ на политическо двуличие и безогледно използване на най-престъпни средства за постигане на поставена цел. Сега САЩ вършат същото във Виетнам.

За своите военни неуспехи те обвиняват ДР Виетнам. За своите политически неуспехи те искат да отстъпят на ДР Виетнам. За безпрецедентното спадане на своя престиж в Азия те тероризират беззащитното северовиетнамско население, което има шастнието да живее свободно, да работи свободно и да мисли свободно.

Хора, свикнали да си служат с макиавелстически методи, не могат да бъдат спрени само с морални укори. Те трябва да разберат, че ако продължават, тяхното предизвикателство ще получи такъв отговор, какъвто заслужава. В този смисъл са декларациите на всички социалистически страни, които бяха публикувани тези дни. В тях се защита братската социалистическа страна. Това предупреждение е адресирано до Белия дом и Пентагона. Те трябва да разберат, че са твърде близко до опасната граница, която не бива да се прекрачва.

Причините

ДЖОЗЕФ ОЛСОН е един от известните американски коментатори. Той е от външно-политическите „асове“ на „Ню Йорк хералд трибюн“. Олсон е навсякъде, където става „горещо“. Тогава той започва да дава съветите си за запазване на американските империалистически интереси. Напоследък той много често посещава Южен Виетнам. И след всяко ново пътуване се връща все по-отчаян и обезнадежден. В броя на в. „Ню Йорк хералд трибюн“ от 28 януари читателите му можеха да прочетат неговите крайно пессимистични твърдения: „Истината е, че войната в Югоизточна Азия непрекъснато върви от зле към по-зле“. Статията си Олсон завършва със следното многозначно:

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

ВЪРНАХМЕ СЕ като че ли 25 години назад. Всеки с тревога следи последните съобщения. Отново познатите снимки на разрушени от самолети къщи на бездомни жени и деца. В съзнанието се връзват нови, непознати досега имена на градове и местности. Ние бромим: в първото нападение участваха толкова самолети, във второто... и в третото... С голямо внимание се виждаме в картата на Виетнам. Само границите и столиците не ни удовлетворяват. Търсим Донг Хой и провинцията Куан Бин. След това бързаем да се ориентираме къде е Чанг Хоа и Чан Ле. Но над всичко доминира възмущението от безумието на американската военщина край 17 паралел.

Отзвукът

СЛЕД ПЪРВИЯ американски налет на Донг Хой френският вестник „Насион“ веднага даде израз на недоволството си. „Не можем да бъдем поразени, — писа той, — от решението на президента Джонсън“.

Първото впечатление бе такова. Но след като официалните американски кръгове дадоха своето обяснение за решението

сното учинило, ами си походи на ръцете и начело с учителите, напук на очакванията на този и оня, че няма да направят нищо, взели та си построили работилници за чудо и приказ и за трудово обучение. За тези работилници били доставени още по-придадени технически съоръжения — стругове, бормашини и др. Но тук започна голямото чакаско чакане да се вземе Общинският съвет в Беброво да доведе докрай това хубаво дело. Работата се състои в мляката подробност, че горепосочените технически поиздадени-сти чакат да бъдат приклучени към електрическата мрежа, с което и очакванията за добри резултати от трудовото възпитание на учениците ще се оправдават.

С това обаче чакането не свършва. От много време се чака да бъде поставен и гръмотовод на покрива на новото ученическо об-щественост, защото гръмотовиците също не чакат, а на няколко пъти оставаме с очакване в най-скоро време да ни отговорят от Чакали, че са дочакали уреждането на всичко тук упоменато.

Да се знай — шарките събраха от еленския край:

Яков МИРОНОВ и Машинописец ХРАБЪР

И павликенски

ци и юргани и си огнишля, към Павликени пристигнала и пролетната сеитба. Какво ще стане тогава? Някой започва да хлопа на... а на техническото ръководство:

— Хей, инженери, бързо на блока! Повържи се селянката, а няма кой да я оправни, защото нийкой не й познава устройството!

— А бе как се кара тоя вадикшия трактор, не му разбираме. Все накриво върви!

А друг път:

— Сеитбата не е качествена!

Техническото ръководство на стопанството ще си отвори очи те, ще се събуди, един вид, дори ще си плисне вода, за да се разсъни съвсем, но ще бъде вече късно. Не остава нищо друго, освен да жъне тогава това, което е посяло сега.

ДВАМАТА БРАТА И ЗЛАТНИТЕ ЯБЪЛКИ (НОВ ВАРИАНТ)

ИМАЛО Е и сега има двама брата — павликениски жителство. Те били трудолюбиви, но неговорни помежду си. Единият се казвал директор на ДАИ — клон Павликени, а другият — директор на „Транспред“ топло-ра, работещи на един и същи фронт.

Но все не можели тези двама брата, а оттам и поверените им предприятия, да се разбедят кол да извършва късите и кой дългите курсове. Заното, трябва да обясним това, в дългити курсове има по-голяма печалба. Затова директорът на „Транспред“ топло, на настоявал за започнат топло-рите от неговото предприятие да извършват дълги курсове.

Те, разбираме се, много добре знаели кой с какво трябва да се занимава, защото по тези въпроси има Министерско постановление, но не правели на ни по-становление чели, ни постановление разбрали. В резултат на всичко това златната ябълка (чалбата) не била откъсната на време, т. е. нито предприятията, нито гражданите били обслужени както трябва.

ЗАВИСТ

НЕ СА ШАСТЛИВИ в радиовъзловозно отношение гражданите на Павликени. В тяхната радиопредаба се е развила една бурма, тази, която се занимава с местните предава-

„Чергата под краката му гори, а той инат — стои“ (Нова международна поговорка)

Стр. 4, бр. 19, от 13, II, 1965 г.

Индекс 21 ЮЛ